

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

PRIMLJENO: 16 -02- 2022		EOJN PGSTOM NEPOSREDNO E-MAIL
USTROJ. JED. 3	VRIJEDNOST	PRILOZI
KLASA: UP/II-034-02/21-01/1025		
URBROJ: 383-22-16		

Poslovni broj: UsII-9/22-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr.sc. Mirjane Juričić, članova vijeća, te više sudske savjetnice-specijalistice Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Kontroltest international d.o.o. Zagreb, Samoborska cesta 114, kojeg zastupa opunomoćenik Bruno Damjanac, odvjetnik u Požegi, Pape Ivana Pavla II 7., protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba I Ministarstva financija, Carinske uprave, Zagreb, A. von Humbolta 4a i II Leadtech d.o.o., Zagreb, Ožujaska 2, kojeg zastupa opunomoćenik, Jelenko Lehki, odvjetnik u Zagrebu, Pavla Hatza 10, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 9. veljače 2022.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/21-01/1025, urbroj: 354-01/21-10 od 2. prosinca 2021.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III Odbija se zahtjev II zainteresirane osobe Leadtech d.o.o. Zagreb, za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, točkom 1. izreke odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana, a točkom 2. odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

2. Protiv osporenog rješenja tužitelj je izjavio tužbu i u bitnome ističe da je tuženik zauzeo stav da su se razlozi za odbijanje ponude i poništenje odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja morali navesti u žalbi povodom koje je doneseno rješenje tuženika, klasa: UP/II-034-02/21-01/747, urbroj: 354-1/21-19 od 22. rujna 2021. Navodi da je tuženik u postupku iz kojeg proistječe prethodno rješenje tuženika, pozvao tužitelja na dostavu dokumentacije iz koje bi proizašla osnovanost nepravilnosti ponude odabranog ponuditelja društva Leadtech d.o.o., i nakon toga je usvojio žalbu, s obrazloženjem da naknadno izneseni navodi nisu osnovani jer nisu navedeni u žalbi. Tužitelj ističe da je postupak pravne zaštite u javnoj nabavi, upravni postupak, a sukladno članku 52. stavku 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.- dalje ZUP) stranke imaju pravo iznosi činjenice i predlagati dokaze sve do donošenja odluke. S obzirom da je tužitelj u ranijem žalbenom postupku uspio, nije imao pravni interes osporavati raniju odluku pa sada stječe

pravni interes jer mu je žalba u pogledu navoda istaknutih u tom postupku odbijena. Posljedica toga je donošenje nezakonite i nepravilne odluke o odabiru, a koja je potvrđena sada osporenim rješenjem tuženika. Smatra pogrešnim stav tuženika da tužitelj u ranijoj žalbi nije dostavio dokaze i naveo činjenice u odnosu na nepravilnost ponude odabranog ponuditelja uvjetima iz DON-a. Pojašnjava da se u novoj žalbi od 15. studenog 2021. pozvao na cjelokupan spis predmeta tuženika koji se vodio u ranijem postupku te je predložio priklop spisa. S obzirom da tuženik osporenim rješenjem pogrešno tumači pravna pravila upravnog postupka, tužitelj predlaže ovom Sudu da poništi rješenje tuženika, odluku o odabiru, te naloži naručitelju da mu naknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 54.093,75 kn, a tuženik troškove upravnog spora u iznosu od 53.093,75k kn.

3. Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnom ističe da tužitelj tužbom osporava zakonitost tuženikovo ocjene žalbenog navoda koji se odnosi na pregled i ocjenu odabranog ponuditelja, dok tužbom ne osporava zakonitost tuženikove ocjene žalbenog navoda koji se odnosi na pregled i ocjenu tužiteljeve ponude, a koji žalbeni navod je ocijenjen neosnovanim, čime je potvrđeno da je naručitelj zakonito odbio tužiteljevu ponudu u predmetnom postupku javne nabave. Tuženik ističe da je tužitelj dužan sve žalbene navode i sve dokaze predložiti u roku za žalbu, te da u novom žalbenom postupku, koji se vodio u odnosu na istu fazu postupka javne nabave, kao i prethodni žalbeni postupak, nema pravo ponovno isticati žalbene navode koji se odnose na nepravilnost (činjenično i pravno stanje) o kojima je tuženik već odlučio svojim prethodnim rješenjem. Ističe da sukladno članku 404. stavku 1. ZJN 2016 postupa u granicama žalbenih navoda, a žalbeni navodi, o kojima je tuženik dužan i ovlašten meritorno odlučiti moraju prema članku 420. stavku 1. točki 1. ZJN 2016 biti sadržani u samoj žalbi. Rok za izjavljivanje žalbe, a time i za isticanje žalbenih navoda o kojima je tuženik ovlašten/dužan meritorno odlučiti je prekluzivan rok. Također, člankom 403. ZJN 2016 propisana su pravila o teret dokazivanja, te je stavkom 2. istog članka propisano da je žalitelj obavezan dokazati povredu postupka ili materijalnih prava koje ističe u žalbi. Nadalje, člankom 402. stavkom 1. točkom 8. ZJN 2016 propisano je da žalba mora sadržavati dokaze pa je stoga tužitelj kao žalitelj, bio dužan tuženiku već u žalbi, unutar žalbenog roka dostaviti sve dokaze. Navodi da zakonitost rješenja i tuženikovu primjenu prava potvrđuju i presude ovoga Suda, poslovni broj: UsII-300/20-8 od 8. listopada 2020., UsII-295/20-6 od 24. rujna 2020. i UsII-108/19-9 od 6. ožujka 2019. (prekluzivnost roka za isticanje žalbenih navoda i dostavu dokaza), te pod poslovnim brojem: UsII-74/21-7 od 24. ožujka 2021., UsII-272/20-10 od 17. rujna 2020. UsII-144/20-8 od 5. lipnja 2020., UsII-142/20-8 od 26. svibnja 2020., UsII-496/19-9 od 18. listopada 2019. (kontrola činjeničnog i pravnog stanja koje je bilo predmet prethodne žalbe). Navodi da je zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka protivan članku 3. stavku 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“ 118/13., 127/13., 74/14., 98/19. i 41/21.) kako je to već obrazloženo u prethodnom rješenju tuženika. Nadalje smatra neosnovanim i zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora jer je zahtjev u navedenom iznosu protivan članku 79. stavku 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.; dalje: ZUS). Iz navedenih razloga predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

4. I Zainteresirana osoba Ministarstvo financija, Carinska uprava u odgovoru na tužbu u bitnome ističe da i sam tužitelj ne sporni da raniju odluku tuženika nije

osporavao. Navodi da se u žalbenom postupku pred tuženikom postupalo sukladno članku 426. stavku 1. ZJN 2016 jer je strankama omogućeno očitovati se o zahtjevima i navodima druge strane i predlagati dokaze. Navodi da je postupak javne nabave proveo sukladno odredbama ZJN i pripadajućih propisa, a vodeći se pravnim shvaćanjima i rješenjem tuženika proizašlih iz dva žalbena postupka pokrenuta na zahtjev tužitelja. Ističe da tužitelj nije istaknuo u tužbi u kojem pogledu odabrani ponuditelj nije udovoljio zahtjevima iz DON-a, niti je za isto podnio dokaze. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev i zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka i upravnog spora.

5. II Zainteresirana osoba Leadtech d.o.o. u odgovoru na tužbu opisuje kronologiju ranijeg postupka javne nabave te smatra da tužitelj nema pravni interes za podnošenjem tužbe u ovom upravnom sporu, zbog čega predlaže da se tužba odbaci. Nadalje ističe da je odredbom članka 399. stavka 1. ZJN 2016 propisano da se žalbeni postupak vodi prema odredbama tog Zakona i Zakona o općem upravnom postupku, a Zakon o općem upravnom postupku u članku 108. stavka 3. propisuje da kada se u žalbi iznose nove činjenice i novi dokazi, stranka je dužna obrazložiti zašto te činjenice i dokaze nije iznijela tijekom prvostupanjskog postupka. Tužitelj je nove činjenice i nove dokaze iznio u podnesku nakon proteka roka za žalbu pa je slijedom navedenog tuženik opravdano naveo da je tužitelj zakasnio s iznošenjem takvih prigovora. Zapisnik o ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda objavljen je zajedno s novom Odukom o odabiru, stoga su tužitelju u tom trenutku bile poznate sve činjenice i podaci koje je imao vremena iznijeti u žalbenom postupku odnosno do trenutka izjavljivanja žalbe. Dakle, tužitelj nove činjenice i nove dokaze nije iznio u roku, već nakon podnošenja žalbe, a slijedom čega je bilo potrebno žalbene navode odbaciti odnosno dopunu žalbe. Iz navedenih razloga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev, te da mu se naknade troškovi za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 39.275,00 kn.

6. Odgovor tuženika na tužbu i odgovor zainteresiranih osoba na tužbu dostavljeni su strankama spora sukladno odredbi članka 6. ZUS-a.

7. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, kao i očitovanja stranaka tijekom sudskog postupka, te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. ZUS-a utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je ranijim rješenjem tuženika klasa: UP/II-034-02/21-01/747, urbroj: 354-1/21-19 od 22. rujna 2021. donesenim u istom postupku javne nabave uvažena žalba tužitelja, s obrazloženjem da nije bilo zapreke da naručitelj u odnosu na ponudu tužitelja (osim onih podataka koji se odnose na kriterij za odabir ponude tužitelja) primjeni institut iz članka 293. stavka 1. ZJN 2016 odnosno da zatraži dopunu, razjašnjenje, upotpunjenje ili dostavu nužnih informacija ili dokumentaciju. U ponovljenom postupku, naručitelj je sastavio Zapisnik o ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda za grupu 12, te je obrazložio da u odnosu na tužitelja nije primijenio odredbu članka 293. stavka 1. ZJN 2016 jer bi prema kriterijima za odabir ekonomski najpovoljnije ponude, ponuda tužitelja, u slučaju otklanjanja svih navedenih nedostataka ponude bila treće rangirana odnosno ne bi bila odabrana u tom postupku. S obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, tuženik je našao opravdanim postupanje naručitelja opisano u navedenom zapisniku, te je imajući na umu načela ekonomičnosti i učinkovitosti ocijenio da naručitelj takvim postupanjem nije povrijedio odredbe ZJN u odnosu na tužitelja. Navedeno utvrđenje

tuženika tužitelj niti ne osporava u tužbi, međutim, smatra da je pravilnost ponude odabranog ponuditelja mogao osporavati tijekom cijelog postupka odnosno do donošenja odluke tuženika.

9. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj u ponovljenom postupku izjavio žalbu 15. studenog 2021. na novu Odluku o odabiru od 29. listopada 2021. osporavajući zakonitost i pravilnost ponude odabranog ponuditelja, međutim, tuženik je odlučujući o žalbenim navodima utvrdio kako je ranijim rješenjem od 22. rujna 2021. ocijenio neosnovanim sve prigovore tužitelja u odnosu na ponudu odabranog ponuditelja. S obzirom da tuženik sukladno odredbi članka 404. stavka 3. ZJN 2016 nije ovlašten kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku javne nabave, to navedeno stajalište tuženika prihvaća i ovaj Sud.

10. Nadalje, iz spisa proizlazi da je tužitelj nakon što se naručitelj očitovao na navode njegove žalbe dostavio tuženiku podnesak 1. prosinca 2021. (dopunu žalbe) u kojem je naveo da odabrani ponuditelj nije dostavio certifikat za ponuđeni proizvod što Odluku o odabiru čini nezakonitom. Osnovano tuženik u osporenom rješenju navodi da je tužitelj zakasnio s isticanjem tih navoda jer je rok za žalbu istekao 12. studenog 2021. S obzirom da je tužitelju dostavljen Zapisnik o ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda zajedno s Odlukom o odabiru, proizlazi da su mu u trenutku izjavljivanja žalbe bile poznate sve činjenice. Stoga, kako je tužitelj te navode trebao isticati u roku za žalbu, to tuženik pravilno o navodima tužitelja izjavljenim protekom roka za izjavljivanje žalbe nije odlučivao, sve pozivom na odredbe članka 404. stavka 1. i članka 420. stavka 1. točke 7. ZJN 2016.

11. Nije odlučno pozivanje tužitelja na odredbu članka 52. stavak 1. ZUP-a jer se u konkretnom slučaju radi o odlučivanju tuženika po žalbi tužitelja, u kojem postupku je tuženik pravilno primijenio odredbe ZJN 2016.

12. Kako navodi tužbe nisu osnovani, to je trebalo temeljem članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I izreke presude.

13. S obzirom da tužitelj nije uspio u sporu nema pravo na naknadu troškova upravnog spora pa je riješeno kao pod točkom II izreke presude.

14. Ovaj Sud ne nalazi osnovanim zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora postavljen u odgovoru na tužbu jer je ocijenio da se ovdje ne radi o opravdanim izdacima kakve ima u vidu odredba članka 79. stavka 1. ZUS-a, s obzirom da se u bitnome ponavljaju stajališta koja su izložena u rješenjima tuženika pa je iz tih razloga odlučio kao pod točkom III izreke presude.

U Zagrebu 9. veljače 2022.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

